

ਜੇ.ਆਈ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਜੁਬੇਦਾਨ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸੇਖੇਵਤ ਅਲੀ ਖਾਨ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1983 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 451

6 ਮਾਰਚ 1984 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ- ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਕ- ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਸ਼ਬਦ' ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ— ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਟ ਸੁਣਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 8)।

ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1982, ਸ੍ਰੀ ਜਗਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 1981 ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੇਐਮ ਮਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਪਵਨ ਬਾਂਸਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਲ.

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ

ਰੱਖਦਿਆਂ, ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੇ ਬੇਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ, 1979 ਤੱਕ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਜਾੜਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਤੱਕ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। , ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖੀਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ. 31 ਅਗਸਤ, 1974 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 80 ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਤੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1979, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਖੋਜ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ

ਜੁਬੇਦਨ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ, ਸੇਖੇਵਤ ਅਲੀ ਖਾਨ (ਜੇ, ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਨੂੰਈਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਨੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਕਾਮਤਾ ਬਨਾਮ ਗਯਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (2) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਥਈਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਕਿਰਨ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਸਾਰੇ 263 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਲਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(1) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਵਿਧਾਧਰ ਦੂਬੇ, 1970 All LJ 732—AIR 1971 ALL 41) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਮਟਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ, 1971 All WR (HC) 667 = (AIR 1971 All 143) (supra) ਕਿ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਮ. ਹੁਲਾਸ ਰਾਏ, AIR 1968 SC 111 (supra) ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐੱਮ. ਹੁਲਾਸ ਰਾਏ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ,

- (1) ਏਆਈਆਰ 1973 ਸਾਰੇ 212.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਸਾਰੇ 143.

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (5) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ- ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ